

438 Ostiae.

C · VOLTIDIO · C · F · PAL · PRISCO · FRATRI · CORPORA^{to corporis}
 MENSORVM · FRVMENTARIOR · OST · QVI · VIX · Ann
 D ET · VOLTIDIAE · GRAPTE · CONIVGI · DVLCISS · MET
 C · VOLTIDIVS · C · F · PAL · CAVARIVS · PRISCIVS

C. L. Visconti ms. descripsit mense Oct. 1855.

439 cippus qui basis cuiusdam formam refert; fastigium in fronte, cuius latera sinistrum et dextrum rosam habent; corona, fastigii media parte, a duobus geniis utrinque sustinetur METELL. Hostiae sunt subscripta epigrammata in uno lapide IVC. In Hostia castello papae AVGVST. In Ostia a piè della scala del palazzo BRVN. Ostiae ante templum SMET., nella piazza di Santa Aura LIG. — S. I. ALC. — Terracinae FERRARINI.

protome viri	protome mulieris
L · VOLVSEIO	IVLIAE · SP · F
∩ · L · DIO · SEV · AVG	THAIDI
IDEM · QVINQVENNAL	
sic HAVE · DIAE	HAVE · THAIS
5 BENE · VALEAS	DI · TIBI
QVIS · QVIS · ES	BENE · FACIANT 5

Iucundus Ver. f. 72, Magl. f. 104'; P. Sabinus Marc. f. 23' (inde Sieder f. 67'); Ferrarinus Par. f. 131' in add., Reg. f. 126; Augustinus cod. Vind. 3528 f. 58' et apud Peutingerum cod. 527 f. 8 (inde pendet Apianus 182, 1. 2); Brunelleschi f. 31'; Alciatus Feae f. 120'; Choler cod. Mon. f. 14'; Metellus Vat. 6038 f. 33 qui descripsit mense Martio 1550; Ligorius Vat. 6034 f. 20'; Smetius ms. Neap. p. 189 (inde Manutius orth. 387, 6; ex Manutio Ligorius ms. Taur. 12; ex schedis olim Barb. nunc Vat. titulum priorem enotavit Marinus ms. Vat. 9126 f. 64 et edidit Arval. p. 821 tamquam ineditum; item ex Manutio Iacobonius appendix ad Fonteium de Caesiorum gente p. 130), ed. 79, 2 (inde Grut. 490, 6); Panvinus Vat. 6035 f. 106', 6036 f. 83. 89. 110; Lipsius ms. f. 35; Winghe Brux. 1, 6. Solam posteriorem edidit etiam Petrus Victorius castig. in Ciceronem ad fam. ad ep. 8, 16 (p. 22 ed. Basil. 1540, p. 88 ed. Lugd. 1552), cui utramque miserat Marcellus Cervinus; priorem Orelli n. 3950, posteriorem id. n. 4743 e Grutero; Vulpi Lat. 6, 191 item e Grut.

Dedi exemplum Smetii; variam lectionem adposui Iucundi Brunelleschii Augustini Metelli Ligorii (Vat.); Lipsium non habui plene conlatum. — a 1 VOLVSEIO Iuc. (Ver.), VOLVSIO (Magl.) — 2 in P · L · DIO Metell., D · L · DIO Lig., D · LIDIO Brun. — 3 QVINQVENAL Augustinus. — 6 punctum in QVIS · QVIS dedi ex Smetio ms. et Metello.

Have, Diae et have, Thais viatoris sunt; respondent defuncti.

444 Ostiae in episcopio.

ETERANVS · Aug
 O · E · Q · R · DECVRioni
 VM · QVI · VIXIT
 O · E · Q · R · DECVRioni
 5 AMINI · DIVORVM
 POST · EORVM

Recognovi. Kellermann Vig. not. ad n. 237.

445 Ostiae rep. in theatro mense Dec. 1880.

CH
 OMMIS
 comparATVM · AB
 US · COLLEGI · Fabrum
 5 con · ESSVMC
 OTIP

Descripsi. Lanciani apud Fiorellium not. degli scavi 1880 p. 478.

446 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep. a. 1881.

ATOR
 V G V M
 fa BR V M
 T · VIRO
 5
 IICOR

Descripsi. Lanciani not. degli scavi 1881 p. 117.

5 F vel E videtur fuisse ea littera quae ex parte tantum restat, potius quam G, ut edidit Lanciani.

447 Ostiae frammento rinvenuto dentro la città in una grotta che sembra essere stata una conserva d'acqua.

OR · SARA
 QVINQ · DIVI
 PERPETVÓ · RO
 D

C. L. Visconti ms. descripsit mens. April. 1857.

1 fin. ultimam litteram ex parte tantum superstitem Viscontius in autographo non satis clare expressit; videtur posuisse primum j, deinde hoc correxisse in i.

448 fragmentum alte collocatum marginibus tectorio oblitis. Romae in villa Albania inter inscriptiones quae ei villae nuper demum accesserunt et quarum maior pars est Portuensis. Sed hanc Portui Romano etiam argumentum adtribuit; cf. infra.

IONI
 hoNORATV^s
 M PATRON^{us}
 corporis sabVRRARIOR^{um}
 5 RIVS

Descripsi. Corpus saburrariorum memoratur etiam supra n. 102.

440 Ostiae effossa a Cartonio, est Romae in repositis musei Lateranensis.

· D · · M ·
 L · EVAN · THEN · sic
 LIBERTO · COLO
 NIAES · FECIT ·
 5 COIVGI · SAN
 CTIS · SI · MO

Descripsit Henzen. Amati ms. 9750 f. 33, Melchiorri ms.; Sarti ms.

441 Romae in repositis musei Lateranensis inter Ostiensia.

d M
 CVS · SEVI^r aug
 IAE · SA
 coniugi INCOM^{parabili}
 5 libertis LIBERT^{abus}
 posteris QVE^{eorum}

Descripsi.

442 Ostiae in episcopio.

DI
 BAVIT · ET
 marCIANVS · Q
 seur auG · IDEM · QQ

Descripsi.

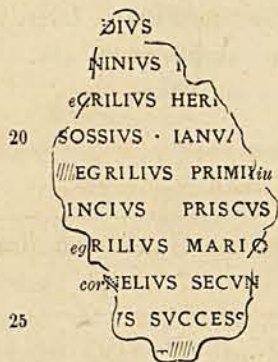
Infra videtur integra esse.

443 Ostiae in museo.

M
 oneSIMVS · SEVIR · AVG ·
 O · V · F ·

Descripsi.

ad n. 246. Ti. Aterius Saturninus, qui recensetur inter patronos pag. I vv. 18—19, non videtur diversus esse ab Ti. Haterio Saturnino, qui memoratur in titulis Aquinci repertis Corp. III n. 3473. 3479 ut legatus Augg. pr. pr. nempe Pannoniae inferioris. Augusti videntur esse aut Marcus et Verus aut Marcus et Commodus. Extrema nomina patronorum aliquanto post annum 140 incisa esse videri iam monui supra p. 44. — Parvum frustulum huius tabulae (ex pag. IV vv. 17—26), quam post finem saec. XVI nemini visam esse dixi, nuper prodiit Romae non longe ab eo loco ubi saec. XVI descripta est, presso il vicolo de' Colonesi, nel cavo per la fogna di via Nazionale, teste Lanciano bull. municipale 6 (1878) p. 264. Descripsit Io. Schmidt in repositis antiquitatum municipalibus, sic:

Lancianus, qui edidit *bull. mun.* l. c., et alia minus recte exhibet et v. 9: 7 SVCCES, habens pro laterculo militari.

ad n. 250. Specimen scripturae dedit Huebner exempl. scr. epigr. n. 1082 (vv. 1—6 partem intuenti sinistram). V. 1 GLABRIONI Huebner; et sic videtur esse in ectypo.

ad n. 251. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1087. — Pag. II, 1 L. CORNELIVS (pro P) ectypum Huebnero videbatur habere, male.

ad n. 263. Recognovit Huelsen. V. 1 est VETIVS; v. 3 praenomen videtur fuisse L, item v. 6, item v. 7.

ad n. 316. Hexameter vv. 8—10 expressus est, ut monuit Hirschfeld, ad Vergilianum Aen. 4, 653; cf. etiam Seneca ep. mor. I, 12, 9; huius Corp. vol. XII n. 287.

ad n. 345. Hic videtur esse sarcophagus Ostiensis quem memorat Platner *Beschr. d. Stadt Rom* III, 3 p. 231 n. 12.

ad n. 349. Vv. 1—5 delineavit Huebner ex n. 324.

ad n. 363. Qui titulum posuit M. Lollius Paulinus videtur memorari in inscriptione nuper reperta infra n. 4148.

ad n. 371. Fabula Alcestidis sculpta est in ipso sarcophago, titulus incisus in operculo inter anaglypha quae pertinent ad sacerdotium Matris deum.

ad n. 374. V. 2 scr. DECVRIONATVS, v. 14 EQVITVM.

ad n. 375. Eandem fere partem quam vi Fabrettius, nempe vv. 25—38 et ex v. 39 nonnullas litteras, refert etiam, loco non adnotato, Martius Milesius cod. Parm. n. 296 f. 8 et f. 17', exemplo accuratiore quam Fabrettius, quo verba a me recepta plerumque firmanur. Ut Fabrettius, ita Milesius quoque vv. 25. 36. 38 in finibus mutilos exhibet (v. 25 fin. FORTVNAE-S///, v. 36 om. D·D, v. 38 D·D·P PE/////); ex v. 39 solas litteras VNA (ex TRIBVNAL vocabulo) excepit. In v. 26 etiam Milesius habet CONSTITVET; v. 27 in. itemque v. 29 in. (sed hic tantum in f. 8, non in fol. 17) habet DEM, quod utroque loco erat recipiendum; denique v. 33 habet plene CONSTITVIT.

ad n. 376. Specimen scripturae (vv. 1—3 et 10—17) dedit Huebner n. 1081; unde iam quivis videre potest, nullo modo cogitari posse de fraude novicia.

ad n. 383. Exhibet etiam, loco non adnotato, Bonarotti cod. Marucell. A 43 post f. 92.

ad n. 403. Nuper (a. 1885) in museo Britannico descripsit Mommsen, in univsum lectionem Henzeni confirmans, sed v. 4 excepit N (pro M), deinde PATRX, v. 5 in QQ lineolas addidit, vv. 5—7 in TÓGA TENSIVM SÁCRDO TES apices; puncta pleraque iam evanuerunt aut Mommsenium fugerunt.

ad n. 416. Primus ut videtur descripsit Anonymus, cuius exemplum refert codex Senensis C III 27 f. 89' (Ostiae extra moenia).

ad n. 421. Delineavit Huebner n. 534.

ad n. 431. Scripturae specimen dedit Huebner n. 536.

ad n. 439. Ad auctores qui viderunt addendi sunt Anonymus cod. Senens. C III 27 f. 89; alter Anonymus saeculi XVI medii, cod. musei Florentini 8 p. 143; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in codice nunc musei Britannici (Lansdowne 720) f. 342 (hic a v. 2 D·L, b v. 1 S·P·F). — Ex antiquioribus refert etiam Schedel inter excerpta Beheimiana cod. Monac. f. 59.

ad n. 466. Repetivit, cum ipsam basem ex loco quo collocata erat extraxisset (cf. ad n. 172 p. 481), Lancianus *notizie degli scavi* 1886 p. 57.

ad n. 474 v. 2. Πόθια ἐν Χαρταγέννη memorat praeterea titulus nuper repertus Heraclae-Perinthi (*Arch. epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich* ann. VIII p. 219).

ad n. 538. Idem Flavius Paresiacus etiam monumento n. 1456 locum concessit, in cuius titulo appellatur *Fl. Parisacus*.

ad n. 571. Specimen scripturae dedit Huebner n. 105.

ad n. 632. Mutila videtur fuisse in fine.

ad n. 663. Ex schedis C. L. Viscontii errore datur inter urbanas huius Corp. vol. VI n. 13149.

ad n. 674. Recognovit Huelsen. V. 3 est xxviii, v. 4 fin. NICI. Litteras rudes esse ait Huelsen, sed sine dubio antiquas.

ad n. 730. A. Caesennium Gallum, cuius hic A. Caesennius Herma fuit libertus, B. Pickius coniecit fuisse A. Caesennium Gallum legatum Galatiae sub Tito et Domitiano (nummi Caesareae, apud Mionnet *Suppl.* VII 663, 25. 26; Corp. Inscr. Lat. III p. 318; Waddington 1784 a).

ad n. 788. Edidit Lanciani *le acque* p. 287 tamquam urbanam, errore.

ad n. 791. Vidit etiam Donius cod. Marucell. A 188 f. 413 'in aede dd. de Sacchettis non longe ab Ostia', i. e. Castel-Fusani.

ad n. 938. V. 5 KALE (pro CALE) legit Stevensonius, qui vidit apud antiquarium *via della Mercede* 11.

ad n. 1026. Habent praeterea codex Senens. C III 27 f. 89', ex eodem fonte quo Oscottiensis; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in cod. mus. Britann. (Lansdowne n. 720) f. 342; Donius cod. Marucell. A 188 f. 414.

ad n. 1111. Haec quae latebat in muro nuper denuo prodiit cum inscriptiones Paccae foras venderentur, verum mutila (v. 2 haec tantum supersunt: SABINAQVE, et sic deinceps), ut etiam altera pars eiusdem tabulae cum inscriptione n. 904 [non 905] iam imminuta est. Apographo, quod Fiorellius communicavit cum Henzeno, si fides est, v. 3 scribendum est VIII (pro VIII).

ad n. 1306. Praeter Ghezium ex schedis Stoschii — habuit autem Stoschius fortasse ab ipso Ghezio — referunt Gori cod. Marucell. A 6 f. 171 et Donati 367, 11, neuter loco indicato. — 1 MANILI Don. (non Gori).

ad n. 1444. Habet praeterea codex Senensis C III 27 f. 89' ex eodem fonte ex quo Oscottiensis. — V. 1 fin. Senensis recte habet FL.

ad n. 1808. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1121.

ad n. 1863. Partem a delineavit Huebner n. 528.

4127 ara marmorea rep. Ostiae in un piccolo tempio addossato ad una casa privata.

urceus VENERI patera
SACRVM

Descripsit Gatti. Lanciani *notizie degli scavi* 1886 p. 127; Borsari *Mitth. d. arch. Inst.* 1 p. 194.

4128 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep.

VAESTOR · VI
VM · PRAEF
ICI · PONTIF

Recognovit Gatti descriptam a Lanciano *notizie degli scavi* 1886 p. 127.

2 nescio an supplendum Vrbanus.